

der senere frifindelse eller påtaleopgivelse, kan der i forbindelse med en eventuel erstatningssag tages hensyn til den krænkelse, som forevisning af fotografiet måtte have påført den pågældende, jf. herved retsplejelovens § 1018 b.

3.2.2. Personfotografier fra afsluttede sager.

Det tvangsindgreb, der består i anvendelse og forevisning af fotografier, kan rettes enten mod en mistænkt person eller en ikke mistænkt person. Det er udvalgets opfattelse, at betingelserne for forevisning af fotografier bør afhænge af, om den, der tidligere er blevet fotograferet, er mistænkt eller ej i forbindelse med den kriminalitet, der nu efterforskes.

De fotografier, som politiet foreviser i senere sager, vil navnlig være personfotografier optaget med henblik på senere identifikation, jf. retsplejelovens § 792 a, stk. 1, eller § 792 b, stk. 1. Der kan dog også blive tale om at forevise andre fotografier, som politiet er i besiddelse af.

3.2.2.1. Den fotograferede person er mistænkt

Strafferetsplejeudvalget foreslår, at fotografier af en person, der konkret er mistænkt i den nu foreliggende sag, skal kunne forevises for udenforstående, når der er tale om efterforskning af en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale.

Som krav til indgrebets betydning for efterforskningen (indikationskravet) foreslås, at forevisning kun må foretages, såfremt det må antages at være af væsentlig betydning for efterforskningen.

Betingelserne for *fotoforevisning* vil herefter i dette tilfælde svare til de betingelser, der efter retsplejelovens § 792 a, stk. 1, gælder for bl.a. *optagelse* af personfotografi med henblik på senere identifikation.

3.2.2.2. Den fotograferede person er ikke konkret mistænkt

Betingelserne for forevisning for udenforstående af fotografier af personer, der ikke konkret er mistænkt i forbindelse med den nu foreliggende sag, bør efter udvalgets opfattelse fastsættes på en sådan måde, at det markeres, at et sådant indgreb anses for væsentligt mere alvorligt end det indgreb, der består i forevisning af fotografier af en mistænkt.

Kriminalitetskravet for forevisning af sådanne fotografier foreslås derfor skærpet, således at forevisning af billeder af ikke konkret mistænkte personer kun må ske, såfremt det sker som led i efterforskningen af en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover. Herved fastsættes

kriminalitetskravet i overensstemmelse med det tilsvarende krav i § 792 b, stk. 1.

At få forevist sit billede for udenforstående i forbindelse med efterforskning af en lovovertrædelse er et væsentligt indgreb. Udvalget foreslår derfor ud over det skærpede kriminalitetskrav, at den pågældende til lige tidlige skal være fundet skyldig i en lovovertrædelse af en vis kvalificeret karakter, der generelt kan berettige til den senere benyttelse af et billede af den pågældende til forevisning i forbindelse med efterforskning af kriminalitet.

Udvalget har i den forbindelse overvejet, hvor længe et billede af en tidligere straffet bør kunne anvendes til fotoforevisning, når der ikke er registreret ny kriminalitet vedrørende den pågældende. Efter de gældende administrative forskrifter må personfotografier optaget med henblik på senere identifikation opbevares i 10 år, hvorefter de skal destrueres.

Rigspolitichefen har over for udvalget oplyst, at 10-årsfristen blev indført i fototeket i midten af 1970'erne som følge af, at opbevaringskapaciteten var nået og ikke kunne udvides. Tidligere blev personfotografier opbevaret, indtil personen afgik ved døden. I 1986 blev opbevaringstiden i forevisningssamlingen ændret til at være 5 år plus løbende år. Dette skete på grund af, at de største grupper i samlingen indeholdt så mange fotografier, at vidnerne »kørte trætk«, inden grupperne var set færdige. Dertil kommer, at et vidne, der ofte kun har set en gerningsmand i et kort øjeblik, kan have vanskeligt ved at genkende personer på fotografier, der er op til 10 år gamle. Opbevaringstiden i udlånssamlingen er fortsat 10 år. Rigspolitichefen anser det for meget væsentligt, at personfotografier fortsat kan opbevares af politiet i 10 år, idet også et op til 10 år gammelt fotografi kan være anvendeligt for politiet i en eftersøgnings- og genkendelsessituation. En kortere, generel opbevaringstid for optagne personfotografier vil således kunne forringe politiets efterforskningsmæssige udbytte af at anvende fotografier.

Heroverfor står imidlertid, at det kan være krænkende for den person, hvis fotografi er optaget i politiets forevisningssamling, såfremt den pågældende i en længere årrække bliver fremvist for vidner, med de genkendelsesmuligheder som det indebærer, navnlig hvis den pågældende ikke siden har begået kriminalitet.

Udvalget foreslår på den baggrund, at den periode, hvor et fotografi kan forevises for personer uden for politiet, uanset at den pågældende ikke konkret er mistænkt i forbindelse med den nu efterforskede kriminalitet, fastsættes forskelligt alt efter den tidligere